

MILENKA OÄEIMA MANÄ½ELKY

ÄEtrtek, 10 duben 2008

Nedávno jsem ve mÄ›stÄ› potkala svoji bývalou kolegyni. Byly jsme sice kolegynÄ› jen necelý mÄ›síc, ale i za tu dobu jsme si docela padly do noty. Já jsem se tehdy rozhodla opustit na vlastní Ä›ádost zamÄ›stnání ještÄ› ve zkušební lhÄ›tÄ›, protoÄ› mi neustálé nájezdy paní majitelové nestály za patnáct tisíc hrubého.

Tak jsem nevydrÄ›la ani tÄ›mi týdny a zbabÄ›le prchla na lepší.

Ona, díky své mírné a nekonfliktní povaze, ustála jeÄ›ibabino Ä›árlení na jakoukoliv mladší Ä›enskou tak bravurně, nakonec byla schopná s ní sedÄ›t v jedné kanceláÄ›. Má mÄ›j hluboký obdiv. Nu, a tahle moje bývalá kolegynÄ› - teÄ›, více než po roce, co jsme se vidÄ›ly naposledy - vypadala úplně jinak. Málem jsem ji nepoznala. Vyhublá, unavená, špatná pleÄ›, jiskra v oÄ›ích nikde. Sama bych si netroufla se zeptat, co se dÄ›je, tak daleko jsme spolu nedošily, ale ona spustila vodopád svého trápení sama. Co z ní vypadlo? Celkem nic svÄ›toborného. UÄ› tÄ›mi roky to táhne s Ä›enÄ›em. Sama je rozvedená. DvÄ› dÄ›ti, sice v pubertÄ›, ale zcela bezproblémové. Ráda by ještÄ› zaloÄ›ila rodinu a poÄ›ídila si tÄ›etí dítÄ›, dokud to jde, ale tenhle Ä›enÄ› se jeví celkem nerozhodný. KdyÄ› je doma, u Ä› v chalupÄ› na „Valachách", vybíhá v noci do snÄ›hu, píše tklivé sms a volá. KdyÄ› je u milenky ve mÄ›stÄ›, zavírá se na záchodÄ› a píše Ä›enÄ›, Ä›e se zdrÄ›el v práci. Pokud se kolegynÄ› zaÄ›ne stavÄ›t na zadní, protoÄ› má dost, tak se prostÄ› jen zvýší obrátky, vztah dostane vÄ›tší intenzitu a nadÄ›je, Ä›e se „BuridanÄ› v osel" rozhodne pro tu její kupiÄ›ku, roste. (O tom, jestli se staví na zadní i manÄ›elka, nevím nic.) ÚdajnÄ› ale ví o milence o rodina a dokonce i jejich dospÄ›lé dÄ›ti, babiÄ›ka s dÄ›dou, všichni kamarádi a v práci, kde se potkali, je to veÄ›mejně tajemství. Tak pokládám celkem logickou otázku: "Co mu tedy brání odejít, kdyÄ› uÄ› nemá dÄ›vod nÄ›co tajit?" Bývalá kolegynÄ› krÄ›í rameny, prý ji poÄ›má pÄ›mlouvá a prosí o Ä›as a trpÄ›livost, Ä›e to jednou dokáÄ› a jednou od rodiny o Ovšem, jak dlouho tohle „jednou" ještÄ› potvrzuje, sám nevím. V našem rozhovoru se dostáváme do fáze - co s tím sama manÄ›elka. Není to tak hrozné, protoÄ› kamarádka je, jak jsem uÄ› nadhodila, stvoÄ›me velmi jemné a mírné. Jen se pozastavuje nad tím, co manÄ›elce tenhle stav vlastnÄ› pÄ›ináší - peníze a statut vdané paniÄ›ky? Taky si pokládá Ä›meÄ›nickou otázku, proÄ› to nerozsekne ona sama, tedy manÄ›elka. (Zajímavou se mi jeví situace, kdyby se ty dvÄ› spÄ›áhly a nÄ›kde u kafiÄ›ka v klidu si Ä›mekly, co je a není pravda. Asi by se divily, co jim ten jejich vyvolený napovídal. To je nejspíš vÄ›c Ä›istÄ› utopická, protoÄ›e kaÄ›dá si toho svého, jedna milence, druhá zákonitého manÄ›ela, chce urvat jen pro sebe.) Pak ještÄ› stojí za to se zamyslet, jestli je o co stát. Sama nevím, nevÄ›rníka znám jen tak povrchnÄ› a marnÄ› si hlavu lámou, co tak závatného nabízí, Ä›e to stojí obÄ›ma za takovou námahu, proplakané noci, nervy, jestli pÄ›ijde, zavolá, napíše... Hádala bych, Ä›e je za tím jen ošuntÄ›lé - „je aby mÄ› mÄ›l nÄ›kdo rád". A tak jsem se - ve svém statutu vdané paniÄ›ky - poprvé pÄ›istihla pÄ›i myšlence, Ä›e milenkám - Ä›ekankám opravdu není co závidÄ›t, a boj, který svádí s manÄ›elkami svých vysnÄ›ných hrdinÄ›, je Ä›asto pÄ›me prohraný. Kamarádku jsem politovala, pÄ›ihodila pár dobÄ›mínÄ›ných (a urÄ›itÄ› zbyteÄ›ných) rad a rozlouÄ›ila se s ní. Bylo skvÄ›lé ji pÄ›ištÄ› potkat s úsmÄ›vem na rtech a s novým (svobodným, rozvedeným...) frajerem. ProtoÄ› je smutné, jak si nejlepší léta nechá ukusovat jedním neperspektivním zamilováním... Ale takových je, Ä›e.

Terezka